

PROGRAM

Idrottspolitiskt program - En liberal vision för idrotten

2008-08-05

Folkpartiet

Förord

Idrotten är vår största folkrörelse. Över 20 000 föreningar är anslutna till Riksidrottsförbundet och tillsammans samlar de fler än 3,5 miljoner medlemmar. Samtidigt som det är positivt att så många idrottar är det ett problem att många rör sig alldeles för lite. Folkpartiet presenterar därför i detta program en idrottspolitik som syftar till att skapa möjligheter för kvinnor såväl som män, unga såväl som gamla att utefter egna förutsättningar motionera och idrotta för att främja en god folkhälsa.

Detta program har tagits fram av folkpartiets idrottspolitiska arbetsgrupp och antagits av folkpartiets partiledning. Arbetsgruppen har bestått av Hans Backman, ordförande, Mats Hasselgren, Lennart Kollmats, Camilla Lindberg, Madeleine Sjöstedt, Johan Storåkers och Cecilia Wigström.

Programmet presenterar en rad konkreta förslag för att bidra till att en levande idrottsrörelse blir än mer levande och att fler människor kan lockas till fysisk aktivitet.

Stockholm den 5 augusti 2008

Erik Ullenhag, partisekreterare (fp)

Sverige behöver en liberal vision för idrotten

Idrotten är vår största folkrörelse. Den engagerar, entusiasmerar, fostrar och får människor att växa. Över 20 000 föreningar är anslutna till Riksidrottsförbundet. Tillsammans samlar de mer än 3.5 miljoner medlemmar och 600 000 ledare. Inom idrottsrörelsen finns ett starkt engagemang som vi måste tillvarata och stötta, men inom idrottspolitiken finns också betydande problem och utmaningar som måste uppmärksammas och åtgärdas.

Vi lever i ett samhälle som i ökande omfattning präglas av stillasittande arbete och minskat motionerande och idrottande. Utrymmet för idrott i skolan har minskat kraftigt under de senaste socialdemokratiska mandatperioderna och brist på motion kombinerat med dåliga matvanor gör att livsstilssjukdomarna ökar i omfattning. Idrottande och motion har i allt större utsträckning förpassats ut ur vardagen till schemalagda tider vid sidan om de vardagliga aktiviteterna. Av Folkhälsoinstitutets rapport om den fysiska aktiviteten i befolkningen från 2007 framgår att var tredje person mellan 18 och 30 år inte är tillräckligt fysiskt aktiva, andelen bland personer över 30 år är hela 40 procent. Lågutbildade och personer med låg socioekonomisk status rör sig mindre än högutbildade och grupper med hög socioekonomisk status. I genomsnitt är såväl barn som vuxna i Sverige mindre fysiskt aktiva och mer stillasittande än i de flesta andra EU länder.

Vad gäller barns fysiska aktivitet presenteras djupt oroande data i Folkhälsoinstitutets Compass-studie från 2004. Var fjärde pojke och var tredje flicka i studien uppnådde inte den rekommenderade fysiska aktiviteten. 14.5 procent av pojkarna och 11.2 procent av flickorna var överviktiga. En undersökning genomförd av Stockholms Stad 2007 visar också att barn och ungdomar i de lägre socioekonomiska grupperna är fysiskt inaktiva i mycket större utsträckning än barn i de högre. Tex är över 60 procent av flickorna i gymnasiet i Stockholm i de lägre socioekonomiska grupperna fysiskt inaktiva och över 80 procent är inte med i någon idrottsförening.

Flickor med invandrarbakgrund är dessutom betydligt mindre fysiskt aktiva än pojkar med motsvarande bakgrund, och flickor från traditionellt svenska hem. Över 60 procent av första generationens invandrarflickor i tonåren är fysiskt inaktiva.

Det är av central betydelse för folkhälsan att det offentliga kraftsamlar för att skapa möjligheter för alla att röra på sig och utöva idrott, oavsett bakgrund eller tjocklek på den egna eller föräldrarnas plånbok. Den mångfald och tillgänglighet till utrymmen för idrott och motion som krävs för att skapa möjligheter för alla att idrotta måste förbättras.

Allt för mycket arbete återstår fortfarande inom jämställdhetsområdet för att flickor och pojkar, kvinnor och män ska behandlas likvärdigt. Traditioner som leder till att mäns idrottande ses som viktigare än kvinnors när man exempelvis fördelar träningstider, bygger anläggningar eller utser ledare lever kvar på allt för många ställen. Även inom skolidrotten finns omfattande problem med att undervisningen, ofta omedvetet, fokuserar på killarnas önskemål och att förväntningarna ställs högre på killar än på tjejer. Detta resulterar bland annat i att killarna är mer fysiskt aktiva än tjejerna även på skolidrotten. Mycket arbete återstår också för att personer med funktionshinder ska kunna få möjlighet att idrotta och motionera på likvärdiga villkor. Alla människors behov av idrott och motion måste behandlas likvärdigt och respekteras.

Allt fler och allt mer komplicerade regler för skatter, avgifter och administration i kombination med nitiska tjänstemäns granskning av idrottsföreningar gör att fler och fler förlorar lusten att lägga sin fritid på att bistå en förening som kassör eller i någon annan ledande funktion. Det är orimligt att en stor del av det ideella engagemanget måste ägnas åt att fylla i blanketter till olika myndigheter och oroa sig för att bli uthängd i lokaltidningen som skattefiffelare om man råkat göra minsta fel.

Jämfört med andra länder har ambitionerna vad gäller satsningar på att få stora idrottsevenemang till vårt land under en mycket lång tid varit låga, vilket också folkpartiet liberalerna såväl som idrottsrörelsen kritiserat. Sverige har sedan många år passerats av våra grannländer som vågat satsa för att locka dessa idrottens folkfester till sina länder.

Sverige behöver en tydlig liberal idrottspolitik som sätter individen i centrum och fokuserar på att skapa glädje, möjligheter och mångfald i idrottandet. Idrottspolitiken har under allt för lång tid präglats av otydliga mål och bristande utvärdering. Det har varit mycket prat om idrottsrörelsens betydelse men lite konkret arbete för att bidra till att lösa dess utmaningar.

Folkpartiet liberalernas idrottspolitik tar sin utgångspunkt i tydliga idrottspolitiska målsättningar. Den liberala idrottspolitiken syftar till att skapa möjligheter för kvinnor såväl som män, unga såväl som gamla att utefter de egna förutsättningarna motionera och idrotta för att främja en god folkhälsa. Vi vill främja en fri och självständig idrottsrörelse som fostrar människor i demokratiska värderingar och vi vill erbjuda alla möjligheter till positiva upplevelser av idrott som underhållning. Idrottsrörelsen bygger på delaktighet och genomsyras av demokratiska värden. Därför måste alla delar av idrottsrörelsen ta sitt ansvar för att fostra våra ungdomar till ansvarstagande medborgare som förstår värdet av demokrati och mänskliga rättigheter. I detta arbete borde det vara självklart att även solidariskt stå upp för alla de människor runt om i världen som förvägras dessa möjligheter.

Vi vill skapa förutsättningar för att återföra glädjen in i idrottsledarskapet. Det är demokratiskt fostrande och utvecklande att få vara med och forma en förenings verksamhet. Det offentliga ska inte detaljstyra idrottsrörelsen, utan främja föreningsmedlemmarnas möjlighet att utveckla och driva den egna föreningen. Detta innebär självklart inte att politiker kan undvika att ta ansvar för hur medborgarnas skattemedel används. Politiker måste våga ställa upp tydliga mål. Det kan gälla huruvida resurserna ska prioriteras till elit eller till bredd, att man ska satsa på jämställdhet, integration av nya svenskar eller stärkta möjligheter för funktionshindrade att delta på likvärdiga villkor. Politiker bör ställa upp övergripande mål som talar om vad som ska uppnås för medborgarnas bidrag till idrottsrörelsen men överlåta till idrottsrörelsen att besluta hur dessa mål ska uppnås. Det offentliga måste också stärka sin förmåga att utvärdera idrottsrörelsens arbete och bedöma i vilken utsträckning man har nått målen och om det finns behov av förändringar.

Denna liberala vision för idrottspolitiken förutsätter nära och förtroliga kontakter mellan idrottsrörelsen och de politiska institutionerna på alla nivåer. Tillsammans kan vi skapa goda förutsättningar för tävlingsidrott och motion, främja en god folkhälsa och ett vitalt civilt samhälle som fostrar unga såväl som gamla i demokratiska värderingar.

Innehållsförteckning

Sverige behöver en liberal vision för idrotten	s. 2
Innehållsförteckning	s. 4
Sammanfattning av förslagen i programmet	s. 5
1. Liberal idrottspolitik	s. 7
1.1 Folkhälsa, bredd och elit	
1.2 Stärkt revision för ett mer effektivt stöd	
1.3 En demokratisk värdegrund och internationell solidaritet	
1.4 Jämställdhet och integration	
1.5 Miljövänlig idrott	
2. Det offentliga stöd till idrotten	s. 10
2.1 Ett tryggt och stabilt ekonomiskt stöd till idrotten	
2.2 Folkhälsa och idrottslyft	
2.3 Tillgängliga och funktionella anläggningar	
2.4 Regionalt ansvar för regionala frågor	
3. Minskat krångel och mer egenmakt för idrotten	s. 13
3.1 Inför skattefrihet för ideella föreningars kvalificerade näringsverksamhet	
3.2 Förenkla regelverken vad gäller sponsring	
3.3 Avskaffa reklamskatten	
3.4 Förenkla regler och begränsa beskattningen av arbete i ideella föreningar	
3.5 Förenklade möjligheter att starta och driva företag	
3.6 Tjänsteställe för idrottsdomare och funktionärer	
4. Internationella evenemang	s. 16
5. Skolidrott, utbildning och forskning	s. 17
5.1 Mer motion och rörelse i skolan	
5.2 Ett starkt oberoende SISU för utbildning, utveckling och ledarskap	
5.3 Idrottsforskning	
5.4 Idrottshistoria	
6. Kampen mot doping och huliganism	s. 19
6.1 Doping	
6.2 Huliganismen motas genom samverkan mellan idrotten och det offentliga	

Sammanfattning av förslagen i programmet

En liberal idrottspolitik

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att de idrottspolitiska målen ska vara
 - att stärka det fria och ideella föreningslivet i Sverige
 - att föreningslivet ska stärka förankringen av demokrati, yttrandefrihet, organisationsfrihet och betydelsen av respekt för sina medmänniskor bland människor i Sverige
 - att idrotts-, motions- och friluftslivet ska bidra till att stärka folkhälsan bland såväl unga som gamla
 - att skapa goda förutsättningar för framgångsrik bredd- och elitidrott i hela landet
 - att Sverige ska stå värd för fler internationella idrottsevenemang
- Att stödet ska kunna riktas till både bredd- och elitverksamhet men att tyngdpunkten ska ligga på att så många som möjligt ska ges möjlighet att delta, särskilt under ungdomsåren
- Att företrädare för det offentliga samhället ska avstå från att försöka styra enskilda föreningars verksamhet utan istället skapa förutsättningar för att föreningarna kan bidra till ett starkt civilt samhälle där människor får utvecklas med det egna ansvaret för verksamheten
- Stärka revisionen och granskningen av användningen av det idrottspolitiska stödet
- Avskaffa statens öronmärkning av stödet till Sveriges Olympiska Kommitté i Riksidrottsförbundets budget
- Att idrottsverksamheten är tillgänglig för alla
- Att idrottsrörelsen fortsätter att ta ett aktivt ansvar för miljöfrågor inom den egna verksamheten.
- Att kommuner beaktar energieffektivitet och miljötänkande i sitt arbete med idrottsanläggningar

Det offentliga stödet till idrotten

Folkpartiet liberalerna vill:

- Frikoppla det statliga stödet till idrotten från Svenska Spels vinst
- Idrotten bör garanteras ett stabilt och långsiktigt statsbidrag
- Fortsätta satsningen på Idrottslyftet
- Ge ökade möjligheter för företag att utnyttja friskvårdsavdrag
- Att kommunerna tillser att det finns ett fullgott basutbud av funktionella idrottsanläggningar för olika idrotter tillgängligt även för personer med funktionshinder
- Att kommunerna tillämpar ett system med nolltaxa vid idrottsanläggningar inom det kommunala basutbudet för lokala föreningars barn- och ungdomsverksamhet.
- Att kommunerna skapar konkreta strategier för att främja tillgängligheten till kommunens idrottsplatser
- Att kommunerna för en levande dialog mellan ansvariga politiker och hela det samlade lokala föreningslivet för att skapa en gemensam vision och helhetsbild utifrån vilken man kan prioritera de lokala resurserna på bästa sätt
- Att kommunerna tar fram strategier för att stödja de lokala föreningarnas evenemang såsom tävlingar, träningsläger m.m.
- Se en ökad regional samverkan mellan kommuner så att de gemensamma resurserna används så effektivt som möjligt

Minskat krångel och mer egenmakt för idrotten

Folkpartiet liberalerna vill:

- Efter en noggrann analys av möjliga effekter avseende snedvridande av konkurrens införa skattefrihet för idrottsföreningar och övriga ideella föreningars kvalificerade näringsverksamhet i enlighet med förslagen i SOU 2006:23 nya skatteregler för idrotten
- Förtydliga reglerna kring sponsring så att företag garanteras full avdragsrätt för dessa kostnader
- Avskaffa reklamskatten
- Höja gränsen för när ideella föreningar måste rapportera in kontrolluppgifter till Skatteverket för personer som mottagit ersättningar från dagens 100 kr till ett 1/4 prisbasbelopp (nu ca 10 250 kr)
- Att alla som vill ska kunna få F-skattsedel. Enda hindret ska vara om den som söker är belagd med näringsförbud eller har skatteskulder.
- Att domare och funktionärer i skatterättslig mening ska anses ha hemmet som tjänstgöringsställe, med följden att resor till och från idrottsevenemang ska kunna anses som tjänsteresor

Internationella evenemang

Folkpartiet liberalerna vill:

- Ge Visit Sweden i uppdrag att bilda ett dotterbolag som kan ge kompetensstöd till arrangörer av vissa evenemang
- Forma en strategi som även inkluderar hur regeringen ska gå till väga vid ansökning och arrangemang av internationella evenemang
- Att Sverige, under förutsättning att idrottsrörelsen så önskar, tar ställning för en gemensam ansträngning för att söka till exempel EM i fotboll 2016 och Vinter OS 2018.

Skolidrott, utbildning och forskning

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att alla elever ska få möjlighet att röra på sig i skolan, gärna minst en gång om dagen
- Att idrottsämnet ska byggas upp så att det tilltalar både killar och tjejer
- Att kommunerna ska se till att alla barn kan uppnå målen för simkunnskap
- Avskaffa de regler i skollagen som tillåter befrielse från obligatorisk undervisning om så kallade "särskilda omständigheter" föreligger.
- Garanterar alla elever i grundskola och gymnasieskola i hela landet minst tre lektionstimmar idrott per vecka
- Att kommunerna tar sitt ansvar för att säkerställa att den lokala idrottsrörelsens utbildningsbehov tillgodoses, bland annat genom aktivt stöd till SISU idrottsutbildarna
- Att SISU idrottsutbildarna ska erbjudas möjlighet att åter ingå i folkbildningsförbundet
- Säkerställa ett fortsatt starkt och stabilt stöd till idrottsforskningen
- Värna Riksidrottsmuseets möjligheter att fortsätta att fylla en viktig funktion i att sprida information om vårt idrottsarv

Kampen mot doping och huliganism

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att staten bidrar med resurser så att idrottsrörelsen kan bekämpa doping
- Motverka nyrekrytering till huliganism genom ökad samverkan mellan offentliga myndigheter, idrottsrörelsen och det civila samhället
- Att kommunala företrädare aktivt samverkar med idrottsrörelsen och andra relevanta myndigheter och organisationer för att på bästa sätt, utefter lokala förutsättningar och problembilder, stötta de personer som fastnat i huliganism och erbjuda vägar till ett bättre liv

- Att den föreslagna lagstiftningen avseende tillträdesförbud utvärderas inom några år från ikraftträdandet. För det fall den då inte bedöms som tillräckligt effektiv förespråkar folkpartiet liberalerna införande av anmälningssplikt vid matchdagar för personer med tillträdesförbud samt en översyn av reglerna kring kameraövervakning
- Att idrottsföreningar även i framtiden ska ansvara och bära kostnaderna för säkerheten inne på arenor och idrottsplatser men att polis och samhälle ska ansvara för och bära kostnaderna utanför arenorna

1. Liberal idrottspolitik

1.1 Folkhälsa, bredd och elit

Det är inte helt okomplicerat att definiera vad som är bredd- eller elitverksamhet utan gråzonerna är många. I detta program betraktar vi något som elitverksamhet om deltagarna befinner sig på eller strävar efter att nå en hög nationell eller internationell klass. Vi vill inledningsvis understryka att både bredd-, motions- och elitidrott har en stor betydelse i vårt samhälle. Elitidrottarens prestationer har en viktig funktion som inspiration till unga såväl som gamla motionsidrottare, men utan bredden blir det aldrig någon elit och utan elit ingen bredd. För folkhälsan är det naturligtvis viktigast att många rör på sig och idrottar regelbundet än att några få högpresterar vid olika tävlingar. Det är också viktigt att det skapas möjlighet för människor i alla åldrar att idrotta och röra på sig även utan att tävla i sin idrott.

Folkpartiet liberalerna anser att idrottsrörelsen bör ha utrymme att göra prioriteringar mellan elitsatsningar och bredd- och motionsidrott inom den egna verksamheten. Det måste finnas utrymme både för dem som vill elitsatsa på sin idrott och för dem som vill ägna sig åt idrott utan att tävla. Det är viktigt att politiker vågar ställa upp tydliga och mätbara mål för det offentliga stödet till idrotten. Folkpartiet liberalerna har utgångspunkten att det offentliga stödet till största delen bör inriktas på ett sådant sätt att man premierar ett aktivt idrottande av många under lång tid. Stödet bör även huvudsakligen riktas till barn och ungdomars idrottande.

Folkpartiet liberalerna strävar efter ett starkt och levande civilt samhälle där individer ges möjlighet att utvecklas och ta ansvar för den egna föreningens verksamhet. För att föreningsengagemanget ska vara meningsfullt måste idrottsrörelsen få förtroendet att inom de ramar som ställts upp i de idrottspolitiska målen fördela de offentliga medlen på det sätt som man bäst anser stärker den egna verksamheten.

Vi vill understryka att det är av stor betydelse att barn och ungas idrottande är lustfyllt, präglat av goda förebilder och gott ledarskap och bygger på barnets eget intresse av att delta. Med denna utgångspunkt i beaktande bör inte ett omfattande idrottande även hos unga barn anses utgöra ett problem. Att barn och ungdomar vill röra på sig mycket bör snarast ses som något positivt. Däremot är det av mycket stor betydelse att även barn och unga som inte vill elitsatsa inom sin idrott ges goda möjligheter att fortsätta utöva sin idrott i den omfattning som de önskar. Folkpartiet liberalerna sätter den enskilda individens önskemål i centrum och värderar en mångfald av möjligheter till idrottande och motion.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att de idrottspolitiska målen ska vara
 - att stärka det fria och ideella föreningslivet i Sverige
 - att föreningslivet ska stärka förankringen av demokrati, yttrandefrihet, organisationsfrihet och betydelsen av respekt för sina medmänniskor bland människor i Sverige
 - att idrotts-, motions- och friluftslivet ska bidra till att stärka folkhälsan bland såväl unga som gamla
 - att skapa goda förutsättningar för framgångsrik bredd- och elitidrott i hela landet
 - att Sverige ska stå värd för fler internationella idrottsevenemang
- Att stödet ska kunna riktas till både bredd- och elitverksamhet men att tyngdpunkten ska ligga på att så många som möjligt ska ges möjlighet att delta, särskilt under ungdomsåren

- Att företrädare för det offentliga samhället ska avstå från att försöka styra enskilda föreningars verksamhet utan istället skapa förutsättningar för att föreningarna kan bidra till ett starkt civilt samhälle där människor får utvecklas med det egna ansvaret för verksamheten

1.2 Stärkt revision för ett mer effektivt stöd

Relationen mellan staten och idrottsrörelsen, representerad av Riksidrottsförbundet, bör vara präglad av en ömsesidig respekt och vilja till dialog. Det offentligas uppgift är att ange de idrottspolitiska målen för det statliga stödet till idrotten och tillse att medborgarnas pengar används effektivt genom en tydlig och effektiv granskning. Idrottsrörelsens uppgift är att avgöra hur dessa mål bäst kan uppnås. Det är viktigt att staten höjer ambitionsnivån vad gäller att bistå idrottsrörelsen med att utvärdera om de åtgärder man vidtagit med hjälp av det statliga stödet har fått avsedd effekt. Målet med revisionen ska vara att bidra till att statens medel ger största möjliga bidrag till utvecklingen av idrottsrörelsen runt om i landet.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Stärka revisionen och granskningen av användningen av det idrottspolitiska stödet

1.3 En demokratisk värdegrund och internationell solidaritet

Idrottsrörelsen ska präglas av deltagande, ansvarstagande och styras demokratiskt av de aktiva. Detta bidrar till att fostra unga och gamla i demokratiska värderingar och medborgerligt engagemang. Alla som är en del av ett fritt och levande civilt samhälle bör också känna solidaritet med människor runt om i världen som förnekas denna möjlighet.

Det är mot denna bakgrund orimligt att hävda att idrottens allra största organisationer och evenemang såsom de Olympiska Spelen inte är politiska. Det är inte opolitiskt att förbjuda idrottsutövare att fritt uttrycka sina åsikter, även i samband med tävlingar, och det är inte opolitiskt av Svenska Olympiska Kommittén (SOK) att försvara det. Istället för att vara en tydlig kraft som inom den olympiska rörelsen driver på för ökad respekt för mänskliga rättigheter och demokrati försvarar man dem inom den internationella idrottsrörelsen som vill inskränka dessa rättigheter.

Alla individer har att inför det egna samvetet ta ansvar för sitt handlande. Detta innebär emellertid inte att samhället kan avkräva ställningstaganden eller politiska markeringar från enskilda idrottare. Vad gäller organisationer som uppbär offentligt stöd från skattebetalarna är det emellertid rimligt att skattebetalarna och deras representanter kan ställa krav på att organisationerna ska vara tydliga vad gäller frågor som rör mänskliga rättigheter och demokrati. Det är med förvåning och stor besvikelse som vi noterat att SOK genom att avstå från att aktivt vara en stark kraft som står upp för alla idrottares okränkbara rätt till yttrandefrihet vid alla tillfällen, även i samband med evenemang, skapat en situation där de enda inom den svenska idrottsrörelsen som kan markera att Sverige står upp för värden som demokrati och mänskliga rättigheter är enskilda idrottare. Det har skapat en orimligt hård press på enskilda idrottsutövare som borde kunna få koncentrera sig på sin idrott. Genom sitt agerande i samband med OS i Peking har SOK visat att de inte har nått den demokratiska mognad som kan krävas av en organisation som får direkt stöd från samhället.

SOK har vid en internationell jämförelse en unik ställning i Sverige. Detta bygger till stor del på att regeringen öronmärker anslag till SOK:s verksamhet i Riksidrottsförbundets budget. Folkpartiet liberalerna anser att SOK:s verksamhet är betydelsefull och förtjänar stöd från samhället men vi ser ingen anledning till att bevara den särställning som SOK har fått bland annat genom de öronmärkta anslagen. Folkpartiet liberalerna anser att Riksidrottsförbundet har bättre möjlighet än regeringen att väga SOK:s behov av anslag mot behoven i den övriga idrottsrörelsen och att öronmärkningen därför bör upphöra. För det fall SOK inte tydligt visar att man står på en värdegrund som respekterar alla människors rätt att i alla sammanhang fritt uttrycka sina åsikter bör det även övervägas om det är förenligt med de idrottspolitiska målen att med offentliga medel fortsätta bidra till SOK:s verksamhet.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Avskaffa statens öronmärkning av stödet till Sveriges Olympiska Kommitte i Riksidrottsförbundets budget

1.4 Jämställdhet och integration

Självklart ska det råda jämställdhet inom idrotten. Alla är lika viktiga inom idrotten. Det är viktigt att flickor och pojkar, män och kvinnor får möjlighet att idrotta på lika villkor. Träningsstider och lokaler ska finnas tillgängliga för alla, oavsett kön.

Mycket har hänt genom åren när det gäller jämställdhet inom idrotten men mycket finns kvar att göra. Jämställdhet måste genomsyra hela idrotten, från träningsstider till sammansättning av styrelser. Både manliga och kvinnliga förebilder spelar stor roll.

Det har visat sig att flickor och pojkars idrottande liknar varandra allt mer men det är flickorna som börjat med klassiska "killidrotter" och inte tvärtom. Det är bra att flickor också får möjlighet att träna "killidrotter" men vi kan och konstatera att det vore önskvärt om fler killar uppmuntrades att börja träna "flickidrotter".

Idrotten måste vara tillgänglig för alla på olika nivåer och i alla områden. Stora "klasskillnader" i fysisk aktivitet finns och måste motverkas. Barn och ungdomar i de lägre socioekonomiska grupperna är fysiskt inaktiva i mycket större utsträckning än barn i de högre. Flickor är mer fysiskt inaktiva än pojkar och flickor med invandrarbakgrund är betydligt mindre fysiskt aktiva än pojkar med motsvarande bakgrund. Idrotten kan vara en väg ut ur utanförskap och måste kunna erbjuda aktiviteter som passar för olika människor. Man ska kunna erbjuda verksamheter på annat sätt, som tilltalar fler grupper i samhället. Det är viktigt att ledare rekryteras från alla områden och att man får föräldrar att engagera sig inom idrotten. Idrotten måste vara tillgänglig för alla. Idrottsverksamheten ska främja integration och jämställdhet.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att idrottsverksamheten är tillgänglig för alla

1.5 Miljövänlig idrott

Miljöfrågorna angår oss alla, även idrotten. Riksidrottsförbundet har tagit fram Idrottens miljöhandbok. Tanken med detta är att vi behöver en hållbar miljö för att människor ska kunna fortsätta idrotta och engagera sig inom idrottsrörelsen även om inte idrotten själv är en förutsättning för en hållbar miljö.

Det finns olika sätt att integrera miljöarbetet i förbundens verksamheter. Idrottsrörelsen ska på ett aktivt sätt medverka till att förbättra miljön. Idrottsförbunden bör ha miljöplaner som anpassas efter deras verksamhet. Det kan handla om buller, kemikalier, transporter, allemansrätt m.m. Vissa verksamheter kan påverka klimat, människor, djur och växter. Det är även viktigt med utvärdering och att man följer upp miljöarbetet. Vi behöver alla aktivt medverka till att vår miljö förbättras och folkpartiet liberalerna välkomnar Riksidrottsförbundets arbete i dessa frågor.

Folkpartiet liberalerna anser också att det är viktigt att kommuner och andra offentliga aktörer tar sitt ansvar vad gäller att beakta miljöfaktorer såsom exempelvis energieffektivitet vid bland annat planering och drift av idrottsanläggningar.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att idrottsrörelsen fortsätter att ta ett aktivt ansvar för miljöfrågor inom den egna verksamheten.
- Att kommuner beaktar energieffektivitet och miljötänkande i sitt arbete med idrottsanläggningar

2. Det offentliga stöd till idrotten

2.1 Ett tryggt och stabilt ekonomiskt stöd till idrotten

Idag är det statliga stödet till idrotten direkt knutet till intäkterna från det statliga spelbolaget Svenska Spel. Enligt den nuvarande fördelningsnyckeln behåller staten de första 3.2 miljarderna av vinsten från Svenska Spel, av resterande belopp går hälften till idrottsrörelsen (80 procent) och Ungdomsstyrelsen (20 procent). Vid en nedgång i intäkter för Svenska Spel minskar idrottens anslag först. Endast om idrotten blir helt utan pengar riskerar staten en minskning av sin grundplåt på 3.2 miljarder. Detta system skapar en otrygghet för idrottsrörelsen som försvårar långsiktiga satsningar. Folkpartiet liberalerna vill övergå till ett system där idrotten i den statliga budgeten garanteras ett statsbidrag som är frikopplat och oberoende av intäkterna från Svenska Spel.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Frikoppla det statliga stödet till idrotten från Svenska Spels vinst
- Idrotten bör garanteras ett stabilt och långsiktigt statsbidrag

2.2 Folkhälsa och idrottslyft

Vi behöver röra på oss. Man brukar rekommendera att alla människor bör vara fysiskt aktiva i minst 30 minuter varje dag. Trots detta kommer rapporter om att vi rör på oss allt mindre. Skola, arbetsplatser, idrottsrörelse och andra ideella organisationer spelar här en viktig roll. Genom "Idrottslyftet" satsar regeringen 2 miljarder kronor under 2007–2010 för att stötta och uppmuntra förbund och idrottsföreningar att se till att fler barn och ungdomar börjar idrotta och att de kan behålla dessa högre upp i åldrarna. Folkpartiet liberalerna ser mycket positivt på denna satsning. Om idrotts- och motionsvanorna inte följer med barnen när de blir tonåringar och går in i puberteten så försvinner den goda grund som idrottandet har givit dem tidigare i livet. Tonåringar som vill börja utöva en ny idrott måste ges möjlighet att hitta lag och verksamheter som även passar för nybörjare. Man måste också kunna byta idrott ju äldre man blir. Det blir allt viktigare att hitta vägar för att fler tonåringar kan få vara kvar inom idrotten.

Många är engagerade i idrotten i Sverige. Riksidrottsförbundet har antagit en strategisk plan för idrottsrörelsens folkhälsoarbete, "Idrott för hela livet", som innebär att idrottsrörelsen ska utveckla bredd- och motionsidrotten för att öppna dörrarna för fler samt utveckla utbudet för att stimulera till idrottsutövande hela livet. Idrottsrörelsen spelar en viktig roll i att bidra till en god folkhälsa.

Även skolan har stor betydelse eftersom barnen tillbringar en så stor del av sin tid där och alla kan i princip nå oavsett social bakgrund. Även på arbetsplatserna kan vi bli motiverade att börja idrotta och bör ges möjlighet att röra på oss. Företagen bör ges ökade möjligheter att utnyttja friskvårdsavdrag. Det finns vissa sporter som till exempel golf som inte är inkluderade i skatteverkets regler. Detta vill folkpartiet liberalerna ändra på.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Fortsätta satsningen på Idrottslyftet
- Ge ökade möjligheter för företag att utnyttja friskvårdsavdrag

2.3 Tillgängliga och funktionella idrottsanläggningar

Kommunerna runt om i landet har ett stort ansvar vad gäller medborgarnas tillgänglighet till idrotten. Detta innebär tillgängligheten till idrottsplatser och arenor men även möjligheten till idrott ute i naturen för orientering, båtsport osv. Kommunerna har ett särskilt ansvar för att se till att även funktionshindrade får möjlighet att utöva olika idrotter.

I kommunernas arbete med idrottsanläggningar bör behovet av små idrottsplatser för spontanidrott i närheten av bostadsområden särskilt understrykas. Det kan handla om exempelvis enkla planer för fotboll, basket eller tennis såväl som elljusspår och liknande. Samarbete mellan kommuner och lokala föreningar kan bidra till att skapa goda förutsättningar för projekt som annars inte skulle kunna genomföras. Vad gäller särskilt storstadskommunerna är det av stor betydelse att även elitidrottens

behov av ändamålsenliga arenor i internationell klass kan tillhandahållas. Dessa arenor bör inte ses som ett snävt lokalt intresse utan ur ett regionalt och i vissa fall även nationellt perspektiv.

Under senare år har många lokala föreningar fått ta över driften av olika anläggningar. Att olika föreningar engagerar sig i att ta över driften för anläggningar är positivt och kan på olika sätt bidra till ett större utbud av funktionella idrottsanläggningar. En ytterligare positiv effekt är att kommunerna då köper en ”tjänst” av föreningarna vilket skapar en större ekonomisk bas för föreningen och dess verksamhet. Detta stärker föreningarnas oberoende. Denna utveckling får dock inte ge till följd att kommunerna flyr ansvaret att finansiera lokala idrottsplatser och hallar m.m. Kommunerna har till uppgift att tillhandahålla ett basutbud av funktionella idrottsanläggningar. Det är viktigt att understryka att dessa anläggningar finns till för medborgarna och bör utnyttjas i så hög utsträckning som möjligt. Folkpartiet liberalerna anser att kommunerna bör tillämpa ett system med nolltaxa på anläggningar i kommunens basutbud såsom idrottshallar i skolor och liknande när dessa används inom ramen för föreningars barn- och ungdomsverksamhet. Vi vill också understryka betydelsen av att även de personer som inte är föreningsaktiva bereds möjlighet att utnyttja befintliga anläggningar. I dagsläget kan det vara svårt eller ibland till och med omöjligt som privatperson att få tillgång till kommunala idrottsanläggningar då de endast är tillgängliga för föreningslivet eller annan form av organiserad idrott. Här behöver lokala beslutsfattare och idrottsrörelsen ta ett större ansvar för att öka tillgängligheten till anläggningarna även för dem som står utanför föreningslivet.

Varje kommun bör även ha en tydlig strategi för att främja tillgängligheten till idrottsplatser. Särskilt bör här understrykas att kommunerna i dialog med lokala idrottsföreningar bör väga in hur idrottsanläggningar i anslutningen till de kommunala skolorna kan utnyttjas på bästa sätt. Kommunerna bör även ha en löpande dialog mellan ansvariga politiker och den samlade idrottsrörelsen om hur man på bästa sätt kan skapa möjligheter för föreningslivet att utvecklas på så sätt att medborgarna stimuleras till delaktighet i idrottslivet. Här vill vi särskilt understryka behovet av att diskutera prioriteringar med hela den lokala idrottsrörelsen samtidigt för att söka nå en så bred samsyn som möjligt kring hur de lokala medlen bäst bör investeras för att ge största effekt.

Många idrottsföreningar skapar betydande intäkter till den egna föreningen genom att organisera evenemang i form av tävlingar, träningsläger osv. För att skapa så goda förutsättningar som möjligt för detta är det viktigt att det finns en lokal strategi för hur det lokala samhället kan stödja dessa evenemang. En sådan strategi bör ange riktlinjerna för hur det lokala samhället ska samla sig för att på bästa sätt stödja dessa evenemang. Här är samverkan mellan politik, det lokala näringslivet och föreningarna av central betydelse.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att kommunerna tillser att det finns ett fullgott basutbud av funktionella idrottsanläggningar för olika idrotter tillgängligt även för personer med funktionshinder
- Att kommunerna tillämpar ett system med nolltaxa vid idrottsanläggningar inom det kommunala basutbudet för lokala föreningars barn- och ungdomsverksamhet.
- Att kommunerna skapar konkreta strategier för att främja tillgängligheten till kommunens idrottsplatser
- Att kommunerna för en levande dialog mellan ansvariga politiker och hela det samlade lokala föreningslivet för att skapa en gemensam vision och helhetsbild utifrån vilken man kan prioritera de lokala resurserna på bästa sätt
- Att kommunerna tar fram strategier för att stödja de lokala föreningarnas evenemang såsom tävlingar, träningsläger m.m.

2.4 Regionalt ansvar för regionala frågor

I många fall kan det finnas stora samordningsvinster med att samarbeta mellan kommuner. Det kan gälla stora och kostsamma anläggningar för stora idrotter eller anläggningar med få utövare i varje enskild kommun. Brist på samordning kan även leda till handlingsförlamning då två eller flera kommuner väntar med att fatta egna beslut om anläggningar i förhoppning om att grannkommunen ska göra det istället.

En gemensam planering kan också bidra till att samhällets resurser används mer rationellt så att man exempelvis inte bygger två likvärdiga anläggningar i nära angränsande kommuner. Förbättrad planering och samordning skulle kunna skapa möjligheter för fler att få tillgång till nya spännande platser att få utöva sin idrott på. Samarbetet bör naturligtvis inte inskränka sig endast till arenafrågor utan även vad gäller ökad tillgänglighet och mycket annat så kan regional samverkan vara en viktig faktor

Folkpartiet liberalerna vill:

- Se en ökad regional samverkan mellan kommuner så att de gemensamma resurserna används så effektivt som möjligt

3. Minskat krångel och mer egenmakt för idrotten

Den så kallade idrottsskattekommittén (SOU 2006:23 nya skatteregler för idrotten) föreslog ett antal konkreta åtgärder för att förenkla regelbördan för idrotten. Fler av förslagen nedan bygger vidare på förslagen i detta betänkande.

3.1 Inför skattefrihet för ideella föreningars kvalificerade näringsverksamhet

I SOU 2006:23 nya skatteregler för idrotten, föreslås förenklade regler avseende skattefrihet för idrottsföreningars näringsverksamhet. Kommittén föreslår att en ideell förening som bedriver eller främjar idrottslig verksamhet endast ska vara skattskyldig för inkomst av sådan verksamhet som inte har kvalificerat sig för skattefrihet. En verksamhet är enligt utredningens förslag kvalificerad om den:

1. utgör ett direkt led i främjandet av det idrottsliga ändamålet eller har annan naturlig anknytning till sådant ändamål, eller
2. utgör en finansieringskälla för den idrottsliga verksamheten som föreningen bedriver eller främjar under förutsättning att finansieringsverksamheten inte bedrivs på ett sådant sätt att skattebefrielsen i mer än ringa omfattning leder till en snedvridning av konkurrensen med näringsidkare som bedriver likartad verksamhet.”

De flesta idrottsföreningarna runt om i landet arbetar aktivt för att dra in egna intäkter till föreningen genom försäljning av exempelvis lotter, kokosbollar eller strumpor. Denna aktivitet menar vi har en viktig fostrande betydelse och kan dessutom bidra till att skapa sammanhållning i lag och föreningar. Det är därför viktigt att det offentliga inte lägger hinder i vägen för denna möjlighet för föreningarna. Vi vill också understryka att vi inte eftersträvar särlösningar för idrottsrörelsen utan att de förändringar som föreslås nedan också bör vara applicerbara även för andra ideella föreningar. Utredningens förslag innebär bland annat att souvenirförsäljning och verksamhet i anslutning till den idrottsliga verksamheten skulle befrias från skatt. Då dessa förslag skulle stärka föreningarnas möjlighet att stå på egna ben samtidigt som utredningen menar att förslagen endast skulle innebära marginella statsfinansiella effekter stödjer folkpartiet liberalerna detta förslag. Vi vill dock understryka att det är av central betydelse att förändrade regler avseende beskattning inte snedvrider konkurrensen inom det lokala näringslivet. Mot denna bakgrund ser vi därför anledning att noggrant överväga detta innan några förändringar genomförs.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Efter en noggrann analys av möjliga effekter avseende snedvridande av konkurrens införa skattefrihet för idrottsföreningar och övriga ideella föreningars kvalificerade näringsverksamhet i enlighet med förslagen i SOU 2006:23 nya skatteregler för idrotten

3.2 Förenkla regelverken vad gäller sponsring

För att stärka föreningarnas möjligheter att skapa egna intäkter vill folkpartiet liberalerna förtydliga reglerna avseende sponsring. Sponsring är en marknadsmässig överenskommelse mellan två parter, exempelvis en idrottsförening och ett företag, där båda parter anser att de tjänar på överenskommelsen. För företaget kan vinsten bestå av att samarbetet med föreningen bidrar till att stärka ett varumärke, skapa mötesplatser för medarbetare eller kunder osv. Rådande rättspraxis har skapat ett läge där Skatteverket och domstolarna kan överpröva sponsringsavtal om de anser att avtalet inte är tillräckligt fördelaktigt för någon av parterna.

Folkpartiet liberalerna anser inte att Skatteverket och domstolarna bör ha till uppgift att överpröva marknadsmässiga beslut av företag och föreningar. Reglerna avseende sponsring bör därför förtydligas så att det inte råder något tvivel om att ingångna sponsringsavtal gäller. Detta skulle skapa en trygghet hos företag som då vet att de är garanterade möjligheten att dra av sina utgifter för sponsring på samma sätt som om de köpt en tidningsannons eller tryckt upp affischer. Detta skulle enligt vår mening öka företagets vilja att ingå sponsringsavtal och stärka idrottens möjlighet till att säkra egna intäkter.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Förtydliga reglerna kring sponsring så att företag garanteras full avdragsrätt för dessa kostnader

3.3 Avskaffa reklamskatten

Folkpartiet liberalerna vill i första hand avskaffa hela reklamskatten. Reklamskatten är den skatt som idrottsföreningar oftast är skyldiga att betala och den ger också upphov till mycket administrativt arbete för föreningarna. För det fall det inte finns förutsättningar att avskaffa hela reklamskatten anser folkpartiet liberalerna att man som ett viktigt första steg bör avskaffa skatten för ideella föreningar.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Avskaffa reklamskatten

3.4 Förenkla regler och begränsa beskattningen av arbete i ideella föreningar

Idrottsrörelsen bärs idag till mycket stor del upp av ideellt engagemang från hårt arbetande föreningsaktiva. När verksamhetens omfattning i föreningar växer blir framför allt den administrativa bördan på de förtroendevalda som arbetar i styrelser, som kassörer osv. mycket stor. Risken att som ideellt arbetande lekman oavsiktligt göra fel vid redovisning och rapportering till myndigheterna är allt för stor.

En mycket noggrann kontroll av idrottsföreningar från Skatteverkets tjänstemän i kombination med ett komplicerat regelverk har medfört att det blir allt svårare att rekrytera de personer som skulle kunna bistå föreningarna som kassörer eller i liknande administrativa uppdrag. Vi föreslår därför nedan en rad åtgärder som skulle minska regelbördan ute i föreningarna. Vi anser inte att det är vare sig möjligt eller önskvärt att särskilja på ideella föreningar i stort och idrottsrörelsen varför dessa förslag gäller för ideella föreningars verksamhet.

En stor del av den komplicerade administrationen utgörs av att redovisa löner och förmåner för personer som utför uppgifter i föreningen. Det kan röra sig om en domare eller funktionär som får någon hundralapp för sitt arbete eller motsvarande ersättning till en person som står i en kiosk och säljer kaffe och korv.

En allmännyttig ideell förening behöver i dagsläget lämna kontrolluppgifter till Skatteverket för alla personer som har fått ersättning för mer än 100 kr under ett år. Idrottsskattekommittén föreslog att denna gräns skulle höjas till 1000 kr vilket enligt utredningen också är gränsen för när föreningarna måste börja betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag (enligt SOU 2006:23 s 16). Dock kan man konstatera att föreningarna inte är skyldiga att betala arbetsgivaravgifter för utbetalda belopp på årsbasis som understiger ett ½ basbelopp (20 500 kr under 2008). Utredningen föreslog att utbetalda belopp under 1000 kr även fortsatt ska vara skattepliktiga för den enskilde.

Folkpartiet liberalerna vill gå längre i detta hänseende. Vi föreslår att gränsen för när en allmännyttig ideell förening ska behöva lämna kontrolluppgift till Skatteverket höjs till ¼ basbelopp per år. Detta innebär att för personer som får utbetalningar upp till 10 250 kr (räknat på 2008 års prisbasbelopp) så behöver klubbarna inte sända in några kontrolluppgifter till Skatteverket. Detta skulle i vår mening avsevärt förenkla klubbarnas administrativa börda.

Initialt bör utbetalda belopp fortsatt vara skattepliktiga för den enskilde även om det rör sig om belopp under denna gräns. För att motverka risken för skatteundandragande, förenkla för enskildas redovisning till Skatteverket och uppmuntra arbete i ideella föreningar skulle folkpartiet liberalerna välkomna en offentlig utredning som även belyste möjligheten att göra belopp under denna gräns skattefria för den enskilde. Då befintliga underlag avseende kostnader och konsekvenser för olika modeller för en sådan lösning i nuvarande läge är allt för begränsade avstår vi dock i denna rapport från att ta ställning till förmån för en viss modell för ett sådant system.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Höja gränsen för när ideella föreningar måste rapportera in kontrolluppgifter till Skatteverket för personer som mottagit ersättningar från dagens 100 kr till ett 1/4 prisbasbelopp (nu ca 10 250 kr)

3.5 Förenklade möjligheter att starta och driva företag

Inom elitidrotten är det många idrottare som skulle kunna dra nytta av att idrotta inom ramen för en egen firma. För att underlätta för dessa personer såväl som för andra entreprenörer vill folkpartiet liberalerna göra det enklare att få F-skattsedel.

Idag finns det regler som stänger ute många som vill starta eget och få en F-skattsedel. Reglerna innebär att den sökande inte tidigare bör ha varit anställd hos uppdragsgivaren, inte använder uppdragsgivarens utrustning, inte har få kunder som anlitar företagets tjänster under långa perioder, inte bedriver ekonomisk verksamhet av ”allmän karaktär” och har en låg ekonomisk risk.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att alla som vill ska kunna få F-skattsedel. Enda hindret ska vara om den som söker är belagd med näringsförbud eller har skatteskulder.

3.6 Tjänsteställe för idrottsdomare och funktionärer

Enligt Skatteverkets riktlinjer anses en domare eller funktionär vid ett idrottsevenemang generellt ha sitt tjänstgöringsställe vid platsen där evenemanget äger rum. Detta innebär att resan mellan hemmet och idrottsevenemanget inte kan räknas som en tjänsteresa.

Eftersom de flesta domare och funktionärer planerar och lägger upp sitt arbete i hemmet och utövar sin verksamhet på en stor mängd olika platser skulle ett förtydligande av lagstiftningen med innebörden att dessa personer anses ha hemmet som sitt tjänstgöringsställe vara rimlig. Detta skulle medföra att resorna mellan hemmet och olika idrottsevenemang skulle kunna räknas som tjänsteresor.

Idrottsskattekommittén belyste denna fråga i sitt betänkande (SOU 2006:23) och tog också ställning för en förändring med denna innebörd.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att domare och funktionärer i skatterättslig mening ska anses ha hemmet som tjänstgöringsställe, med följden att resor till och från idrottsevenemang ska kunna anses som tjänsteresor

4. Internationella evenemang

”Sverige ska aktivt verka för att få fler stora internationella idrottsevenemang till vårt land”

Meningen är tagen från regeringsförklaringen den 6 oktober 2006. Detta ska vi leva upp till. Folkpartiet liberalerna har i flera partimotioner påpekat att det är viktigt med fler internationella idrottsevenemang i Sverige. Ett stort antal undersökningar visar att stora idrottsevenemang, förutom den ökade uppmärksamheten av Sverige som land, ger betydande intäkter till såväl den arrangerande kommunen som staten. Dessutom skänker de alla idrottsintresserade svenskar glädje och stolthet. En särskild utredare har på regeringens uppdrag utrett förutsättningarna för att ställa ut statliga ekonomiska garantier för stöd till stora evenemang inom bland annat kultur- och idrottssektorerna. Utredaren redovisade sitt uppdrag i april 2007. Utredaren kom fram till att staten bör utarbeta en nationell strategi för stora internationella evenemang inom idrott, kultur och sammankomster. Utredaren konstaterar att där statligt engagemang finns är framgången med att locka till sig evenemang mycket större. Utredningen har dock kommit fram till att det i Sverige finns en bristande kunskap om de samhällseffekter som stora evenemang kan skapa. I jämförbara länder har det från statligt håll utarbetats eller är på väg att utarbetas en nationell strategi innehållande visioner och mål för stora evenemang. Utredningen slår även fast att det inte är en utökning av systemet med statliga garantier som behövs utan i stället en särskild evenemangsorganisation som kan ge kompetensstöd och ekonomiskt stöd till arrangörer av vissa evenemang inom dels kultur, dels idrott samt kompetensstöd till arrangörer av vissa sammankomster inom mötesindustrin. Man vill ge ett uppdrag till Visit Sweden att starta ett dotterbolag som ska kunna ge detta stöd. När det gäller de allra största evenemangen som till exempel de olympiska spelen ska detta ligga utanför dotterbolagets arbete. I stället får staten fatta särskilda beslut om stöd enligt gällande lagstiftning. Staten behöver därför en beredskap för hur sådana evenemang i framtiden ska hanteras ekonomiskt och på annat sätt. Detta bör ingå i den nationella strategin.

Det bör även understrykas att en strategi för att locka internationella evenemang måste innehålla mycket mer än regleringar av hur utfästelser om eventuella statliga garantier ska gå till. En strategi är en färdplan som beskriver hur vi ska samla oss som nation för att kunna hävda oss i den internationella konkurrensen för att få möjligheten att arrangera dessa evenemang. Ett exempel på detta kunde vara deltagande och stöd från statsministern och andra ledande företrädare för landet i såväl ansökningsprocessen som i senare skeden.

Det är av stor betydelse att snarast få till stånd en strategi eftersom många andra länder runt om i Europa, däribland våra grannländer, redan har strategier och ligger långt fram i detta arbete. För varje dag som går ökar riskerna att vi tvingas säga nej till intressanta evenemang som skulle kunna lyfta vårt land. Möjligheten att arrangera EM i fotboll 2016 tillsammans med Norge är ett exempel, vinter OS 2018 ett annat.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Ge Visit Sweden i uppdrag att bilda ett dotterbolag som kan ge kompetensstöd till arrangörer av vissa evenemang
- Forma en strategi som även inkluderar hur regeringen ska gå till väga vid ansökning och arrangemang av internationella evenemang
- Att Sverige, under förutsättning att idrottsrörelsen så önskar, tar ställning för en gemensam ansträngning för att söka till exempel EM i fotboll 2016 och Vinter OS 2018.

5. Skolidrott, utbildning och forskning

5.1 Mer motion och rörelse i skolan

Problemen med övervikt bland barn och ungdomar blir allt större. Den främsta orsaken är att barnen inte rör lika mycket på sig som tidigare. Barn sitter stilla för mycket, blir skjutsade istället för att gå eller cykla själva osv. Idrottslektionerna i skolan har teoretiserats, samtidigt som barnens fritid innehåller färre tillfällen till fysisk rörelse. Ett område av central betydelse är därför att stimulera spontan och naturlig rörelse hos barn och unga vid sidan av den planerade idrottsliga verksamheten. Mot denna bakgrund bör kommuner göra sitt yttersta för att tillse att barn och unga på ett säkert sätt kan ta sig från hemmet till skolan genom att gå eller cykla istället för att skjutas av sina föräldrar. Det är också av mycket stor vikt att skolans fysiska miljö är utformad på ett sådant sätt att den uppmuntrar barn och unga till rörelse och aktivitet på raster.

Skolan kan inte lösa alla samhällets problem. Föräldrarna har huvudansvaret för sina barns uppfostran och hälsa. De måste se till att barnen får motion och god kost. Men skolan kan också bidra. I en framtida översyn av skolans kurs- och läroplaner bör teoretiseringen av idrottsämnet brytas. När det står idrott på schemat ska eleverna röra på sig. I de kommuner där folkpartiet liberalerna har ansvaret för skolväsendet bör vi också verka för mer motion i skolan. Det kan handla om att alla barn en gång om dagen ska röra på sig eller erbjudas annan fysisk aktivitet. Nationellt bör alla barn och ungdomar i grundskola och gymnasieskola garanteras minst tre lektionstimmar idrottsundervisning varje vecka.

Undervisningen måste också individualiseras. För några år sedan gjorde Skolverket en stor undersökning av idrottsämnet. De aktiviteter som är populärast bland pojkar, är också de aktiviteter som är vanligast på idrottslektionerna. Det handlar då främst om bollsport. Aerobics och dans, som ger högst deltagande bland flickor, är ganska ovanligt. Pojkarna tycker också, kanske som en följd av detta, i mycket högre utsträckning än flickorna, att idrotten är intressant och rolig. Skillnaderna ökar med ålder. Eleverna har olika intressen och smak, den många gånger ensidiga fokuseringen på grupp- och killidrotter måste brytas.

Det är också viktigt att skolidrotten inte är fokuserad på idrottslig prestation utan på deltagande. Målet med undervisningen ska inte vara att hoppa längst i längdhoppet, göra flest mål i fotbollen eller vara bäst på att dansa. Detta måste särskilt beaktas vid betygssättning. Skolidrotten måste framför allt fokusera på att stimulera de elever som aldrig annars ägnar sig åt fysisk aktivitet.

2006 fick Skolverket i uppdrag av Alliansregeringen att stärka simundervisningen i skolan. Bland annat förtydligades målet att kunna simma genom att eleven måste kunna simma 200 meter, ha god vattenvana och vara trygg i vatten. Detta kan endast förvärvas genom regelbunden övning. Därigenom säkerställs att eleverna måste få tillgång till fortlöpande simundervisning.

För folkpartiet liberalerna är det viktigt att alla elever har rätt att delta i skolidrotten. 27 procent, mer än var fjärde utlandsfödd flicka får inte delta i undervisning i idrott, simning eller sexualkunskap, alternativt inte vara med på klassresor eller studiebesök. Det är orimligt att den regel i skollagen om befrielse från obligatorisk undervisning som var tänkt att användas i undantagsfall innebär att över var fjärde utlandsfödd flicka inte deltar i viktiga undervisningsmoment i skolan.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att alla elever ska få möjlighet att röra på sig i skolan, gärna minst en gång om dagen
- Att idrottsämnet ska byggas upp så att det tilltalar både killar och tjejer
- Att kommunerna ska se till att alla barn kan uppnå målen för simkunnskap
- Avskaffa de regler i skollagen som tillåter befrielse från obligatorisk undervisning om så kallade "särskilda omständigheter" föreligger
- Garantera alla elever i grundskola och gymnasieskola i hela landet minst tre lektionstimmar idrott per vecka

5.2 Ett starkt oberoende SISU för utbildning, utveckling och ledarskap

SISU idrottsutbildarna är idrottens studie- och utbildningsorganisation. Genom sin verksamhet ser SISU till att stödja och stärka idrottsrörelsen genom att erbjuda möjligheter till vidareutveckling för de över 600 000 ledare som är verksamma i Sveriges största folkrörelse. SISU bidrar på detta sätt till att stärka föreningsdemokratien inom idrottsrörelsen.

SISU får ett statsbidrag från utbildningsdepartementet samt lokalt stöd från kommuner och landsting. Folkpartiet liberalerna anser att det är av stor vikt att kommunala företrädare för en aktiv dialog med och stödjer SISU:s verksamhet. Studieförbunden uppvakter genom folkbildningsförbundet gemensamt företrädare för kommuner och landsting för att dessa ska stödja deras verksamhet. Sedan SISU den 5 september 2007 uteslutits ur Folkbildningsförbundet har man tappat bidrag i ca 10 procent av landets kommuner. Det är av stor vikt att kommunala företrädare tar sitt ansvar för att idrottsrörelsens utbildningsbehov tillgodoses trots att SISU inte är med i Folkbildningsförbundet. Folkpartiet liberalerna anser därför att SISU idrottsutbildarna åter ska erbjudas att vara med i Folkbildningsförbundet.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att kommunerna tar sitt ansvar för att säkerställa att den lokala idrottsrörelsens utbildningsbehov tillgodoses, bland annat genom aktivt stöd till SISU idrottsutbildarna
- Att SISU idrottsutbildarna ska erbjudas möjlighet att åter ingå i folkbildningsförbundet

5.3 Idrottsforskning

Kunskap om idrottens betydelse i samhället behöver fördjupas. Det handlar då inte enbart om forskning kring människans fysiska förmåga och behov, utan i hög grad också om idrottens betydelse ur sociologisk, ekonomisk och samhällsnyttig synvinkel. Folkpartiet liberalerna värnar därför en idrottsforskning av hög kvalitet.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Säkerställa ett fortsatt starkt och stabilt stöd till idrottsforskningen

5.4 Idrottshistoria

Idrotten har genom åren bidragit med fantastiska idrottsminnen. Genom att vara en av våra största folkrörelser är det av stor betydelse att bevara idrottens historia. Runt om i landet finns tusentals föreningar som säkerligen har många handlingar som bör bevaras. De regionala folkrörelsearkiven bör också kunna vara mottagare av äldre föreningshandlingar, handlingar som inte behöver bevaras inom föreningen av ekonomiska eller juridiska skäl. Riksidrottsförbundet bör verka för att specialförbunden uppmuntrar föreningar och klubbar att bevara sådant som skulle kunna vara av allmänt intresse.

På många orter finns en rik tradition av idrott och detta är något som kan speglas på de lokala museerna. Folkpartiet liberalerna uppmuntrar de lokala initiativ som tas för att upprätta lokala idrottsmuseer.

Folkpartiet liberalerna har tidigare drivit att det bör finnas ett Riksidrottsmuseum och sedan 2007 finns nu ett museum som är en samlingsplats för idrottsarvet samt en möjlighet för allmänheten att ta del av idrottshistorien. Man samverkar med museer i övriga landet och även internationellt för att medverka till att spridningen av idrottshistorien även sker utanför Stockholm.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Värna Riksidrottsmuseets möjligheter att fortsätta att fylla en viktig funktion i att sprida information om vårt idrottsarv

6. Kampen mot doping och huliganism

6.1 Doping

Idrotten ska vara ren från doping. Alla barn och ungdomar bör få med sig från början att idrott och droger inte hör ihop. För folkpartiet liberalerna är det viktigt med en nolltolerans mot doping. Tyvärr existerar dock problem med doping och staten måste bidra med resurser som gör det möjligt för idrottsrörelsen att genomföra information, tester, utbildning och forskning om doping.

Genom IADA (International Anti-Doping Arrangement) och WADA (World Anti-Doping Agency) genomförs ett omfattande internationellt antidopingarbete. Det är viktigt att Sverige på olika sätt fortsätter stödja detta engagemang.

Idrottsrörelsen ska också aktivt medverka till att bruk av alkohol och narkotika inte förekommer vid några former av idrottsaktiviteter. Landsting och kommuner bör sprida information om drogers inverkan på kroppen.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Att staten bidrar med resurser så att idrottsrörelsen kan bekämpa doping

6.2 Huliganismen motas genom samverkan mellan idrotten och det offentliga

Att idrotten är landets största folkrörelse märks inte bara på det stora engagemang som finns bland aktiva och utövare i klubbar, det märks också på det stora intresset bland medborgarna för att vara åskådare på olika idrottsevenemang. Idrotten erbjuder en mötesplats där människor av alla åldrar kan umgås och tillsammans stötta ett lag eller enskilda idrottare. Tyvärr så har det inom vissa idrotter vuxit fram en parallell, negativ, supporterkultur där glädjen av samvaron och stödet till idrottarna inte längre utgör kärnan i engagemanget utan där idrotten blivit en ursäkt för att utöva våld.

Huliganismen skadar idrotten, samhället och de enskilda individer som dras in i dess våldsamma och destruktiva spiral. Idrottsrörelsen har som en central del av det svenska civila samhället en viktig roll att fylla vad gäller bekämpandet av huliganism men måste också ges stöd och verktyg för detta från samhällets myndigheter. Folkpartiet liberalerna understryker att huliganismen inte enbart kan betraktas som en polisiär angelägenhet utan att man också måste möta problemet med sociala insatser riktade mot dem som dragits med i dess destruktiva spiral.

Det är viktigt att idrottsföreningar med huliganproblematik tar ett eget ansvar inte bara för ordningsrelaterade frågor kring huliganismen utan också, i möjligaste mån, bistår det offentliga samhällets insatser med att lyfta de individer som är på väg in i kretsar av huliganer. Det offentliga samhället i form av kommunala, regionala och statliga myndigheter har ett viktigt ansvar att stödja föreningarnas arbete men kan inte genom detta frångå sig det egna ansvaret.

Genom samverkan mellan idrottsföreningar och företrädare för det offentliga samhället bör man sträva efter att bygga upp mekanismer för att hindra inflödet av nya ungdomar in i huliganismen. Ett bra exempel på detta är den så kallade fotbollsalliansens uppsökande verksamhet. Fotbollsalliansen är ett samarbete mellan Fryshuset och de tre stora Stockholmsklubbarna AIK, Hammarby och Djurgården där spelare är ute i högstadieskolor för att påverka ungdomarna att välja ett mer positivt förhållningssätt till supporterskapet. Samhället bör också i samverkan med idrottsrörelsen verka för att erbjuda vägar ut för dem som redan har fastnat i huliganism. Stöd kan innehålla men bör inte begränsa sig till exempelvis mentorskap, bistånd med arbetssökande, vidareutbildning och drogavvänjning. Målsättningen bör vara att öppna nya livschanser för personer som fastnat i utanförskap och vanmakt.

Även ordningsmässiga åtgärder krävs för att övriga idrottsälskare och medborgare ska kunna njuta av idrott utan att riskera att utsättas för huliganernas våldshandlingar. Folkpartiet liberalerna välkomnar att alliansregeringen under våren 2008 tagit steg för att stärka möjligheterna att utfärda tillträdesförbud för huliganer vid arenorna. Förslagen innebär även att säkerheten vid arenorna stärks genom att lagstadgat förbud mot hantering av pyrotekniska varor samt förbud mot att beträda eller kasta in

föremål på spelplanen införs. Folkpartiet liberalerna anser att detta är ett viktigt steg som bör utvärderas inom något års tid för att se att det har fått avsedd effekt.

Om dessa åtgärder vid en utvärdering inte bedöms vara tillräckliga för att komma åt huliganproblemet vill folkpartiet liberalerna införa anmälningsskyldighet på matchdagar för personer med tillträdesförbud för att förhindra att de trots förbudet tar sig in på arenorna. Även regler vad gäller kameraövervakning kan behöva ses över för att skapa möjligheter att lagföra personer som bryter mot ordningsreglerna inne på arenorna.

Vad gäller kostnaderna för upprätthållandet av ordningen stödjer folkpartiet liberalerna den rådande modellen där föreningarna står för kostnaderna att upprätthålla ordningen inne på arenorna men polisen står för kostnaderna för att upprätthålla ordningen utanför arenorna. Idrottsföreningar kan inte rimligen lastas för att några individer väljer att på förhand göra upp om att träffas för att slåss långt utanför arenorna och efter matcherna. Samhället kan inte heller avhända sig sina mest fundamentala uppgifter, upprätthållandet av lag och ordning till det civila samhället eller privata aktörer.

Folkpartiet liberalerna vill:

- Motverka nyrekrytering till huliganism genom ökad samverkan mellan offentliga myndigheter, idrottsrörelsen och det civila samhället
- Att kommunala företrädare aktivt samverkar med idrottsrörelsen och andra relevanta myndigheter och organisationer för att på bästa sätt, utefter lokala förutsättningar och problembilder, stötta de personer som fastnat i huliganism och erbjuda vägar till ett bättre liv
- Att den föreslagna lagstiftningen avseende tillträdesförbud utvärderas inom några år från ikraftträdandet. För det fall den då inte bedöms som tillräckligt effektiv förespråkar folkpartiet liberalerna införande av anmälningsskyldighet vid matchdagar för personer med tillträdesförbud samt en översyn av reglerna kring kameraövervakning
- Att idrottsföreningar även i framtiden ska ansvara och bära kostnaderna för säkerheten inne på arenor och idrottsplatser men att polis och samhälle ska ansvara för och bära kostnaderna utanför arenorna